

Dosar nr.14/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 7J

Ședința publică din 18.05.2016

Președinte de ședință- Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului X, judecător în cadrul Tribunalului .., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) și i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin

1

reprezentant - inspector judiciar, judecător J. și pârâțul judecător X, personal și asistat de avocat A., cu împuternicire avocațială aflată la dosar, fila 41.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că la data de 15.04.2016 - Judecătoria ... a depus la dosar precizări cu privire la solicitarea Secției, precum și copia procesului verbal din 31.12.2015; la data de 29.04.2016 – Judecătoria ... a depus la dosar copia înscrisurilor de mână, menționate în procesul verbal din 31.12.2015, întocmit cu ocazia restituirii către M1. a bunurilor ridicate ca urmare a percheziției efectuate, înscrisuri din dosarul penal nr..../200/2016 al Judecătoriei ...; la data de 10.05.2016 – Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului ... a depus la dosar un set de înscrisuri, reprezentând acte efectuate în dosarul penal nr..../P/2015.

Pârâțul X, personal, arată că are o chestiune prealabilă de învederat Secției, înainte de a se începe reaudierea martorei M1. și anume faptul că la termenul anterior de judecată i s-a cerut originalul înregistrărilor audio/video, iar la acest termen se află în posesia lor. Precizează că înregistrarea este de dimensiune mai mare și totodată arată că a pregătit transcrierea acestei înregistrări, pe care solicită a o depune la dosar și a o comunica fiecărui membru al Secției, precum și Inspecției Judiciare.

De asemenea, învederează faptul că, până la acest moment, există trei declarații ale acestui martor, diferite, arătând că este de acord cu reaudierea celor doi martori care au revenit asupra declarațiilor, dar în cadrul unei confruntări cu ceilalți martori.

Apărătorul pârâtului, solicită încuviințarea depunerii la dosar, înainte de audierea martorului M1., a CD-ul cu înregistrarea integrală și transcrierea întreagă.

Pârâțul, personal, solicită audierea înregistrării audio/video integrale,

înainte de audierea martorei M1..

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, se opune încuviințării cererii formulate de pârât personal și prin apărător, privind audierea înregistrării audio/video înaintea audierii martorei M1., iar, în ceea ce privește înregistrarea audio/video, solicită audierea CD-ului depus anterior, aflat la dosarul cauzei. Consideră relevantă declarația martorei M1. și solicită în mod prioritar audierea acesteia.

Secția, deliberând asupra cererii formulate de pârât, o respinge și dispune audierea martorei M1..

Secția procedează la audierea martorei M1., declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele secției, martora, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Pârâtul, prin avocat, solicită încuviințarea eliberării unei copii de pe declarația doamnei M1., dată în fața secției la termenul de astăzi.

Secția încuviințează cererea pârâtului privind eliberarea unei copii a declarației doamnei M1., dată la acest termen de judecată.

Pârâtul, personal, depune la dosar CD-ul cu înregistrarea originală, împreună cu transcrierea acestei înregistrări, pe care le comunică tuturor membrilor secției și reprezentantului Inspekției Judiciare.

Pârâtul, prin avocat, față de declarația martorei de astăzi, solicită să se aprecieze ca fiind utilă confruntarea martorei M1. cu martorii M2, M3 și M4.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită respingerea cererii formulată de pârât, prin avocat, privind confruntarea martorei M1. cu martorii M2, M3 și M4, având în vedere că această probă nu are relevanță în cauză. Acești martori au fost audiați, au răspuns la toate întrebările puse punctual de pârât și de apărătorul

acestuia.

Pârâtul, prin avocat, arată că reprezentantul Inspecției Judiciare a refuzat confruntarea în faza cercetării disciplinare, cu motivarea că nu este contradictorie procedura, deși dreptul la apărare există și în procedura necontencioasă și necontradictorie. Astăzi ne aflăm într-o procedură contradictorie, în care un martor revine asupra declarației și afirmă lucruri pe care le-a negat inițial. Consideră utilă confruntarea la acest moment, deoarece lucrurile apar în mod evident diferit spuse de acest martor.

Secția prorogă pronunțarea asupra acestei cereri, după audierea CD-ului cu înregistrarea audio/video, probă solicitată de pârât.

Se procedează la audierea înregistrării audio/video în ședință publică a CD-ului depus la dosar de către pârât.

Secția, deliberând asupra cererii formulate de pârât prin apărător, privind solicitarea de confruntare a martorilor M1., M5, M6 și M3, față de prevederile art.255 și 258 C.pr.civ. apreciază că nu este utilă soluționării cauzei această probă, urmând a fi avute în vedere la deliberare probele administrate până în prezent și care se coroborează între ele.

Nemaifiind alte cereri, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspeția Judiciară, prin reprezentant, în conformitate cu dispozițiile art.49 alin.(6) din Legea nr.317/2004 solicită admiterea acțiunii disciplinare formulate împotriva pârâtului X, iar în baza art.100 lit.(e) din Legea nr.304/2004, aplicarea sancțiunii excluderii din magistratură a acestuia.

Astfel cum rezultă din actele dosarului, Inspeția Judiciară s-a sesizat

pentru două abateri disciplinare, cea prevăzută de art.99 lit.(a) și cea prevăzută de art.99 lit.(i) teza a I-a din Legea nr.303/2004.

Sub aspectul stării de fapt, precizează faptul că, prin Ordinul nr.61/2014 emis de inspectorul șef al Inspecției Judiciare s-a dispus efectuarea unui control la Curtea de Apel ... și la instanțele arondate, având ca obiect verificarea modului de îndeplinire a atribuțiilor de către judecătorii cu funcții de conducere, iar în timpul verificărilor efectuate la Tribunalul ..., cu ocazia discuțiilor purtate cu doamna președinte a secției a II-a, doamna judecător ..., aceasta a semnalat echipei de inspectori o situație legată de conduita domnului judecător X. Cu această ocazie, doamna judecător a pus la dispoziție echipei de inspectori mai multe înscrisuri, a precizat că nu dorește să formuleze plângere/sesizare împotriva pârâtului, însă, Inspecția Judiciară, pe baza înscrisurilor depuse, s-a sesizat din oficiu. Din înscrisurile remise echipei de inspectori, mai exact din adresa emisă la data de 31.10.2014 de conducerea redacției cotidianului „Atac de Buzău” rezultă că aceasta a fost solicitată de un grup de persoane în vederea publicării unor articole denigratoare la adresa doamnei judecător Y., iar conducerea ziarului a comunicat că printre aceste persoane s-ar fi aflat și domnul judecător X, doamna M3 și domnul M2, om de afaceri. Aceștia s-au prezentat la sediul redacției și au pus la dispoziție mai multe articole denigratoare la adresa doamnei judecător Y., care ulterior au fost publicate în ziar.

Se arată că această stare de fapt este dovedită cu adresa întocmită de redacția „Atac de Buzău” fila 16 din Volumul I, declarațiile doamnei Y., date atât în cursul cercetării disciplinare, cât și în cursul judecății, declarațiile domnului M7, persoana care a mers împreună cu doamna judecător Y. la sediul redacției „Atac de

Buzău", declarația domnului M5 – directorul general al trustului, dată în cursul cercetării disciplinare, declarația doamnei M1. – director de ediție la ziarul „Atac de Buzău”, dată în cursul cercetării disciplinare, precum și astăzi în fața secției, care confirmă întâlnirea dintre domnul M2, domnul X și doamna M3, precum și declarațiile domnului M7, date în cursul cercetării disciplinare, cât și în cursul judecății. Arată că, în cursul judecății, domnul M5 și doamna M1. și-au schimbat declarațiile, însă acest aspect s-a datorat faptului că domnul judecător X, prin domnul M4 a oferit bani martorilor, le-a plătit benzina pentru un drum la mare, le-a oferit și sticle de vin, conform declarației domnului M7.

Astfel cum rezultă din documentele comunicate de către Parchetul de pe lângă Judecătoria ... și din declarațiile date astăzi de către doamna M1., acești martori au revenit asupra declarațiilor date la data de 25.11.2015, menținându-și declarațiile date în fața Inspecției Judiciare.

Prin urmare, conform probatoriului administrat, pârâțul afectat fiind de respingerea candidaturii sale pentru ocuparea funcției de președinte al Secției a II-a civilă a Tribunalului ..., ca urmare a unor demersuri legale, realizate de către doamna judecător Y., a participat împreună cu doamna avocat M3 și domnul M2, la predarea către redactorii din cadrul săptămânalului „Atac de Buzău” a unor materiale care au condus la publicarea unor articole defăimătoare, denigratoare la adresa doamnei judecător Y..

Cu privire la încadrarea în drept, se arată că potrivit art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004, constituie abatere disciplinară „manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu. Fapta pârâtului, astfel cum a fost prezentată

mai sus, contravine prevederilor art.90 din Legea nr.303/2004, art.17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, precum și art.104 din Legea nr.161/2003, conform căreia „magistratului îi este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției lui”. Astfel, apreciază că este nedemn și lipsit de orice justificare sau înțelegere pentru un judecător să manifeste o asemenea conduită în raport cu un alt coleg, în contextul frustrării generate de respingerea candidaturii privind ocuparea unei funcții de conducere, în cadrul unei instanțe, conduită care, în opinia Inspecției Judiciare, nu poate fi tolerată, putând fi cu ușurință asociată cu o practică de șantaj ce ar trebui condamnată și nu împărtășită de magistrat. De asemenea, consideră incalificabil gestul pârâtului, care, după sesizarea Secției cu acțiunea disciplinară de față, s-a întâlnit cu martorii cheie la locuința sa și le-a remis, prin intermediul martorului M4, importante sume de bani, oferindu-le acestora și alte produse, pentru a-i determina să-și schimbe declarațiile date în cursul cercetării disciplinare. În acest context, se pune întrebarea dacă mai poate un astfel de judecător să ofere garanțiile de independență, imparțialitate și integritate la care se referă toate documentele interne și internaționale privind conduita magistraților, în condițiile în care a procedat în maniera descrisă mai sus, iar răspunsul urmează să îl dea Secția, prin hotărârea ce urmează a fi pronunțată în cauză.

Cu privire la cea de-a doua abatere disciplinară reținută în sarcina pârâtului, sub aspectul stării de fapt, arată că în cursul cercetării disciplinare au fost identificate 7 dosare în care domnul judecător X nu s-a abținut, cu toate că trebuia să facă acest lucru, deoarece, conform probelor administrate se afla în relații apropiate cu domnul M2, administratorul SC C. Impex SRL, acesta acționând împreună cu pârâtul în vederea contactării redacției ziarului „Atac de Buzău”, a punerii informațiilor

[REDACTED] necesare la dispoziția redactorilor, în vederea publicării articolelor denigratoare la adresa doamnei judecător Y., fiind în același timp și magistratul chemat să clarifice, în dosarul nr.../114/2010 al Tribunalului ..., situația juridică a SC C. Impex SRL. De asemenea, au fost identificate dosare repartizate completului din care făcea parte pârâtul, iar calitatea de avocat a avut-o d-na M3, cu pârâtul a avut o relație apropiată în anii 2012 – 2014, fiind plecați împreună în mai multe locuri din țară și din străinătate, inclusiv la petreceri private organizate de către fostul președinte al Tribunalului

Cu privire la încadrarea în drept, se arată faptul că, potrivit art.99 lit.i) teza I-a constituie abatere disciplinară „nerespectarea îndatoririi de a se abține, atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.

Se arată că fapta pârâtului, astfel cum a fost prezentată mai sus, contravine prevederilor art.90 alin.(1) din Legea nr.303/2004, art.9 și 10 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, art.42 alin.(1) pct.13 din C.pr.civ. și art.6 din CEDO. Poziția judecătorului chemat să judece o cauză trebuie să fie complet obiectivă, fiind suficient să se dea naștere unei îndoieli legitime cu privire la respectarea de către judecător a obligației de imparțialitate. Or, pentru a se asigura deopotrivă imparțialitatea și aparența de imparțialitate, ce impune desfășurarea unui proces echitabil, consideră că pârâtul trebuia să se abțină de la judecarea pricinilor, fără să dispună vreo măsură în aceste dosare, lucru pe care acesta nu l-a făcut.

Sub aspectul laturii subiective, consideră că vinovăția pârâtului în săvârșirea faptei, sub forma intenției, este dovedită și rezultă din faptul că, deși a fost implicat într-o relație sentimentală notorie cu doamna avocat M3, cu care a petrecut

vacanțe în țară și în străinătate și a participat la petreceri private și, cu toate că se afla într-o relație de prietenie cu dl.M2, a soluționat mai multe dosare în care dl. M2 avea calitatea de parte, iar d-na avocat M3 avea calitatea de reprezentant al mai multor părți din aceste dosare.

În concluzie, solicită admiterea acțiunii, așa cum a fost formulată și aplicarea unei sancțiuni pârâtului X, deoarece fapte de natura celor comise de acesta nu pot fi tolerate, considerând inadmisibil ca un judecător să pună la dispoziția presei articole denigratoare cu privire la alt coleg, să se întâlnească cu martorii cheie după sesizarea Secției de judecători în materie disciplinară cu acțiunea disciplinară, să le ofere acestora, prin intermediul altei persoane, diferite sume de bani și bunuri pentru a-și schimba declarațiile date inițial, lucru ce a și reușit într-o primă fază, dar în același timp să și judece dosare în care erau implicați prietenii săi sau în care persoana cu care se afa într-o relație apropiată avea calitatea de avocat al uneia dintre părți.

Pârâtul, prin avocat, arată că în cauză se ignoră total de către Inspekția judiciară ceea ce Secția în mod nemijlocit a administrat, a ascultat, a privit, a cântărit și a evaluat, iar acest lucru speră să rezulte din hotărârea ce urmează a fi pronunțată.

Solicită respingerea acțiunii disciplinare, nu numai hazardată, ci vexatorie, nu numai nefondată, ci tendențioasă, deoarece la baza acestei acțiuni a stat un gest firesc, ca un judecător ceva mai tânăr decât președintele aflat în funcție, să săvârșească infracțiunea de „Lèse-majesté” și să își depună candidatura pentru a deveni președinte, neștiind că doamna Y. avea o republică proprie și că vorbele spuse de aceasta sunt luate, fără verificare, ca fiind adevărate. Consideră că sesizarea Inspekției Judiciare nu a fost făcută din oficiu, adresa despre care se spune că emană de la ziariști, fiind de fapt o adresă făcută de doamna judecător Y., lucru foarte grav.

Aceasta a intrat într-un cerc periculos și și-a dat seama că este grav ceea ce a făcut, neștiind la acel moment că această cercetare poate releva faptul că era în relații plătite cu acești ziariști. Pârâtul nu se apără acuzând-o pe doamna Y., ci dorește ca instanța să dea sens celor aflate în acest cadru, din fericire restrâns pentru justiție.

Se arată că pârâtul a negat prezența sa la această redacție a ziarului, considerând inadmisibil să se spună că a făcut lucruri pe care nu le-a făcut și înțelegând că nu avea mijloacele necesare să lupte împotriva unor oameni care sunt acuzați, judecați și reacuzați în prezent pentru șantaj, luând o decizie pe care și-a asumat-o, a procedat la efectuarea înregistrării discuțiilor acestor oameni, pentru a dovedi că aceștia mint, cerându-le doar să spună adevărul, lucru care reiese din înregistrare. Acești martori au avut declarații diferite în faza cercetării disciplinare, în fața Secției și acasă la domnul X, declarații ce consideră necesar a fi înlăturate, deoarece provin de la oameni necredibili, nu prin faptul că au practicat șantajul, ci necredibili prin faptul că au atras judecători pentru a le oferi bani. Pârâtul nu dorește ca doamna Y. să dea socoteală penală, ci vrea doar să demonstreze că acești oameni, martori, au mințit, astfel cum reiese din înregistrarea CD-ului, audiată astăzi.

Se arată, de asemenea, că pârâtul, în momentul în care a fost propus pentru Colegiul de conducere, a obținut 20 de voturi în favoarea sa, deoarece acesta se bucură de aprecierea colectivului din instanță. Procedura a fost infirmată pentru motivele expuse la cel moment, pârâtul înțelegând că nu trebuie să candideze, însă, nu înțelege de ce trebuie să plătească pentru faptele altcuiva, deoarece martorul M2 a declarat cu fermitate în fața Secției că nici judecătorul X și nici avocata M3, care l-a reprezentat în multe procese, nu are nicio legătură cu publicarea articolelor din ziarul „Atac de Buzău”, ci că personal a scris acele materiale și le-a predat martorului

M7 pe care îl cunoștea. Deci, acesta a fost omul care a întocmit acele materiale și care și-a asumat acest lucru.

Consideră că pârâtul că este acuzat de un lucru grav, la care nu a participat și, neavând mijloacele de probă necesare dovedirii nevinovăției sale, a procedat la înregistrarea martorilor, fără ca aceștia să știe că sunt înregistrați, declarând astfel cum s-a auzit în înregistrare.

Cu privire la aspectul prezumat în actul de acuzare, dar nedovedit, potrivit căruia domnul M2 a fost într-o relație apropiată cu domnul judecător X și că acesta din urmă trebuia să se abțină de la judecarea cauzelor în care M2 era parte, se arată că, domnul M2 nu este un apropiat al pârâtului și nici nu a fost, fiind doar un justițiabil cu multe procese. Legătura dintre cei doi a fost făcută de Inspekția Judiciară pentru că s-a dat crezare faptului că pârâtul a fost împreună cu avocata M3 și cu M2 la sediul redacției, la martorii jurnaliști. În cauză nu există dovadă sau indiciu că pârâtul și M2 sunt într-o altă relație, decât de justițiabil și judecător. Mai mult decât atât, din declarațiile domnului M2 a reieșit faptul că a avut procese la complete diferite, unele câștigate, altele pierdute.

De asemenea, cu privire la excepția inadmisibilității, solicită să se aibă în vedere, cu referire la acuzația privind faptul că nu s-a abținut în cauzele în care doamna avocat M3 a avut calitatea de avocat în dosarele aflate pe rolul completului din care făcea parte pârâtul, că nu a fost efectuată cercetarea disciplinară cu privire la această faptă. Această excepție invocată prin întâmpinare, a fost unită cu fondul, nu datorită temeiniciei acesteia, ci doar pentru faptul că a fost nevoie de un probatoriu și cu privire la acest aspect. Din declarațiile, atât ale pârâtului, cât și ale doamnei M3, a rezultat faptul că a existat o tentativă de relație într-o perioadă de 3 luni, în

perioada în care aceasta era stagiară și nu avea dreptul să pună concluzii în fața tribunalului, unde era judecător domnul X. Pârâtul nu a considerat că trebuie să se abțină în aceste cauze, invocându-se în acest sens jurisprudența CEDO.

Astfel, consideră că în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004, privitor la a doua abatere reținută în sarcina pârâtului, deoarece abținerea unui judecător se face în condițiile în care Codul de procedură penală sau Codul de procedură civilă o prevede în mod expres. În situațiile în care pârâtul a fost judecătorul cauzei, doamna avocat M3 nu a pledat, neavând posibilitatea de a pune concluzii întrucât era stagiară.

Pe un asemenea probatoriu administrat în cauză, infirmat 100%, în dezbaterile contradictorii, acțiunea disciplinară de față se impune a fi respinsă, arătând încă odată că este vexatorie pentru pârât.

Având în vedere jurisprudența în materie cu privire la obligația de a se abține, în ceea ce privește aplicabilitatea disp. art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004, arată că a identificat situațiile care au dus la astfel de sancțiuni, iar pârâtul nu se regăsește în cauza de față. Aceasta deoarece, în dosarele ce îl priveau pe domnul M2, pârâtul a respins sau a admis acțiunile, în funcție de probatoriul administrat, soluțiile fiind confirmate de instanțele superioare. Din aceste hotărâri doar una a fost casată, întrucât se constatase lipsa calității procesuale a unei părți, iar instanța de control judiciar a spus că a fost greșit constatată calitatea procesuală, dosarul revenindu-i pentru rejudecare. Arată că a continuat să judece, întrucât, până la intrarea în vigoare a noului cod de procedură, atunci când se casa o hotărâre pe o excepție, judecătorul nu era incompatibil, deoarece nu se pronunțase pe fondul cauzei.

Solicită respingerea acțiunii ca inadmisibilă, în ceea ce privește abaterea

disciplinară prevăzută de art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004, referitor la faptul că pârâțul nu s-a abținut în cauzele în care doamna avocat M3 a avut calitatea de apărător, întrucât cercetarea disciplinară nu a existat, astfel că acțiunea este nulă, iar în ceea ce privește celelalte acuzații privind abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) și i), din Legea nr.303/2004, solicită respingerea acțiunii ca neântemeiată.

Pârâțul, personal, în ceea ce privește abaterea disciplinară prev. de art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004, arată că au fost reținute două fapte, una constând în aceea că nu s-a abținut în cauzele privindu-l pe domnul M2, iar cealaltă că nu s-a abținut în cauzele în care era apărător doamna avocat M3. Solicită să se aibă în vedere că potrivit art.45 alin.(2), Inspekția Judiciară se poate sesiza din oficiu sau în scris, însă nici din Rezoluția din 31.03.2015 și nici din Rezoluția din 25 mai 2015 nu rezultă că Inspekția Judiciară s-a sesizat cu privire la aceasta abatere și nici cum s-a sesizat. Invocă dispozițiile art.44 alin.(6), pentru abaterea prevăzută de art.99 lit.i), referitor la fapta reținută cu privire la doamna avocat M3 întrucât nu a fost efectuată cercetare disciplinara prealabilă, deși era obligatorie. Cu privire la această faptă, potrivit art.45 alin.(6) lit.b), nu s-a dispus începerea cercetării disciplinare, arătând că nu i-a fost adusă la cunoștință și nu și-a putut exercita dreptul la apărare.

Totodată se arată că, în timpul cercetării disciplinare, doamna judecător Y., s-a dus la domnii inspektori judiciari după ora de program, respectiv ora 17,00, cu un teanc de acte și le-a spus acestora că în urmă cu un an a auzit că a participat la o petrecere unde a fost prezentă și doamna avocat M3 și astfel, în actul de trimitere în judecată, apare această relație presupusă cu doamna avocat M3, fără să se producă niciunul din actele procedurale legale.

Învederează totodată și faptul că Rezoluția de începere a cercetării

disciplinare din 31 martie 2015 se referă la alte fapte și nu la cele pentru care a fost trimis în judecată, considerând că o astfel de modalitate este nulă absolut, fiind inadmisibil să fie cineva trimis în judecată pentru o faptă pentru care, în procedura penală, nu s-ar fi pus în mișcare acțiunea.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită respingerea excepției inadmisibilității, având în vedere faptul că din Rezoluția din 31.03.2015 rezultă în mod clar că s-a început cercetarea disciplinară față de domnul judecător X, pentru abaterile disciplinare prevăzute de lit.a) și lit.i) din art.99 al Legii nr.303/2004, iar în rezoluția prin care s-a promovat acțiunea disciplinară sunt trecute aceleași abateri disciplinare. Chiar în situația în care Inspecția Judiciară nu începea cercetarea disciplinară cu privire la o abatere, invocă prevederile art.46 din Legea nr.317/2004, unde se arată foarte clar faptul că „în cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite precum și orice date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției”. Pârâtul a fost chemat, i s-au pus la dispozițiile toate actele, a citit dosarul la finalizarea cercetării, a propus probe, a luat cunoștință de toate probele, procedura fiind respectată.

Pârâtul, personal, referitor la faptul că a acceptat să se întâlnească cu ziariștii, arată că a făcut acest lucru pentru a-i înregistra pe aceștia, deoarece în sistemul judiciar actual, cei care ar trebui să te apere, de fapt „te înfundă”, considerând necesar să se apere singur, pentru a avea o dovada în acest sens.

De asemenea, precizează că reprezentanților Inspecției Judiciare, care au efectuat cercetarea disciplinară, le-a povestit despre multe fapte ale doamnei Y., însă aceștia nu l-au ascultat. Astfel, solicită Secției să nu se lase influențată de

demersurile infracționale ale doamnei Y..

Apărătorul pârâtului depune la dosar concluzii scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr. 14/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat secției ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului X - judecător în cadrul Tribunalului ..., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că domnul judecător X, împreună cu doamna avocat M3 și domnul M2, au predat către redactorii din cadrul săptămânalului „Atac de Buzău” materiale care au condus la publicarea unor articole defăimătoare, denigratoare la adresa doamnei judecător Y., din cadrul aceleiași instanței.

De asemenea, s-a mai reținut că, deși a fost implicat într-o relație sentimentală notorie cu doamna avocat M3, cu care a petrecut vacanțe în țară și în străinătate și cu care a participat la petreceri private, totuși, domnul judecător X a soluționat mai multe dosare în care aceasta avea calitate de reprezentant al părților, acceptând eventualitatea afectării aparenței de imparțialitate, precum și a încrederii cetățenilor în actul de justiție și a soluționat dosare în care una dintre părți era M2, persoană

[REDACTED] cu care s-a afișat public, prezentându-se împreună cu acesta la sediul unei redacții pentru a pune la dispoziția ziariștilor informații denigratoare la adresa altui coleg.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a administrat probele cu înscrisuri și martori.

Pârâtul a depus la dosar întâmpinare prin care a invocat în principal excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare în ceea ce privește fapta de a nu fi formulat cereri de abținere în dosarele în care doamna avocat M3 a avut calitate de avocat.

În susținerea excepției se arată că în rezoluția de începere a cercetării disciplinare nu se menționează că sesizarea din oficiu ar fi vizat și fapta de a nu fi formulat cerere de abținere în dosarele în care doamna M3 avea calitatea de avocat. De asemenea, în rezoluția din 31.03.2015 nu se menționează dispoziția de începere a cercetării disciplinare cu privire la săvârșirea faptei de a nu fi formulat cerere de abținere în dosarele în care doamna M3 avea calitatea de avocat.

Prin urmare, pentru fapta de a nu fi formulat cereri de abținere în dosarele în care doamna M3 avea calitatea de avocat, Inspecția Judiciară nu a fost sesizată și nici nu s-au efectuat cercetări prealabile.

S-a mai arătat că în mod nelegal Inspecția Judiciară a respins solicitarea efectuării confruntării martorilor audiați, întrucât această probă era utilă și pertinentă pentru determinarea existenței sau inexistenței vinovăției pârâtului.

Pe fondul cauzei s-a solicitat respingerea acțiunii disciplinare cu motivarea că din probele administrate în cauză nu rezultă săvârșirea de către pârât a faptelor

imputate.

Sub aspectul săvârșirii de către pârât a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că cercetarea disciplinară a vizat aspecte ale vieții intime a pârâtului, fiind încălcat articolul 8 din CEDO.

Au fost administrate probele cu înscrisuri și martori, fiind audiat și domnul judecător X.

De asemenea, s-a procedat la audierea în ședință publică a unei înregistrări redată pe un CD audio/video, depus ca probă la dosar de către pârâtul X.

În ce privește excepția de inadmisibilitate a acțiunii disciplinare, având ca obiect săvârșirea de către pârât a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în fapta de a nu fi formulat cereri de abținere în dosarele în care doamna M3 avea calitatea de avocat, secția o apreciază ca fiind neîntemeiată.

Astfel, la data de 27.01.2015, Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către domnul judecător X a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (a) și (i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În urma verificărilor prealabile, constatându-se existența indiciilor de săvârșire a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (a) și (i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător X cu privire la cele două abateri.

Potrivit art.46 alin.(1) din Legea nr.317/2004, în cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției.

Potrivit art.14 aliniatul 2 din Hotărârea nr.1027/15.11.2012 a Consiliului Superior al Magistraturii, verificările prelabile sunt de regulă limitate la aspectele semnalate în sesizare, iar în situația în care se constată încălcarea altor norme legale sau regulamentare se întocmește un proces verbal de sesizare din oficiu.

În cauza de față, începerea cercetării disciplinare s-a dispus cu privire la săvârșirea aceluiași abateri disciplinare pentru care au fost efectuate verificările prelabile, iar în cursul cercetării disciplinare au fost administrate probe cu privire la toate faptele imputate domnului judecător X prin acțiunea disciplinară.

Astfel, în declarația pe care a dat-o la data de 14.05.2015, pârâtul a arătat că a avut o relație de aproximativ doi ani cu doamna avocat M3 și că a fost plecat în concedii în țară și în străinătate cu aceasta. Totodată a arătat că nu a formulat cereri de abținere în cauzele în care doamna avocat era angajată în dosarele aflate pe rolul completului său, pentru că nu s-ar fi admis o astfel de cerere.

În finalul acestei declarații, pârâtul a arătat că, în prezent, realizează că ar fi trebuit să formuleze declarație de abținere, indiferent care ar fi fost soluția ce ar fi fost pronunțată.

Domnul judecător X a arătat că, după studierea actelor efectuate în cursul cercetării disciplinare, nu are de propus alte probe în apărare (fila 174 din dosarul Inspecției Judiciare).

Este de menționat și faptul că pârâtului, pe parcursul soluționării acțiunii

disciplinare în procedura desfășurată în fața secției, i-a fost asigurată exercitarea dreptului la apărare, fiind administrate probe cu privire la toate faptele reținute în sarcina sa prin acțiunea disciplinară.

Pe cale de consecință, nu se poate susține că pârâtului i-a fost încălcat dreptul la apărare în ceea ce privește reținerea în sarcina sa a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în fapta de a nu fi formulat cereri de abținere în dosarele în care doamna M3 avea calitatea de avocat.

În raport de considerentele expuse anterior, urmează a fi respinsă excepția invocată de domnul judecător X, ca neîntemeiată.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția reține următoarele:

Prin Ordinul nr. 61/2014 emis de inspectorul-șef al Inspecției Judiciare la data de 19.09.2014 s-a dispus efectuarea unui control la Curtea de Apel ... și instanțele arondate, având ca obiectiv verificarea modului de îndeplinire de către judecătorii cu funcții de conducere a atribuțiilor manageriale de planificare, organizare, coordonare, control-reglare și comunicare, precum și respectarea obligațiilor prevăzute de legi și regulamente, pentru a asigura buna funcționare a instanței și calitatea corespunzătoare a serviciului public.

În timpul verificărilor efectuate la Tribunalul ..., cu ocazia discuțiilor purtate cu privire la modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale de către președintele Secției a II – a Civile, doamna judecător Y. a semnalat echipei de inspectori o situație legată de conduita domnului judecător X, din cadrul aceleiași secții.

Cu această ocazie, doamna judecător a pus la dispoziția echipei de

inspectorii mai multe înscrisuri, în acest sens fiind întocmit procesul-verbal din data de 18.11.2014; în aceeași împrejurare, doamna judecător Y. a precizat că nu înțelege să formuleze vreo sesizare împotriva domnului judecător X.

Din înscrisurile remise echipei de inspectorii, mai exact din adresa de răspuns din data de 31.10.2014 a conducerii redacției cotidianului „Atac de Buzău”, rezultă că redacția publicației a fost solicitată de un grup de persoane în vederea publicării unor articole denigratoare la adresa doamnei judecător Y., în edițiile din datele de 30.06.2014, 7.07.2014, 4.08.2014 și 11.08.2014; conducerea ziarului a mai comunicat că, printre persoanele solicitante, s-a aflat și domnul judecător X, care, împreună cu doamna avocat M3 din cadrul Baroul ... și numitul M2 (om de afaceri) s-au prezentat de mai multe ori la redacția Cotidianului „Atac de Buzău”, domnul judecător și doamna avocat manifestându-și disponibilitatea de a pune la dispoziția publicației articole întocmite, care ulterior au și fost predate la redacție de către doamna avocat M3 și de către domnul M2; toate informațiile primite s-au concretizat în articole cu caracter denigrator la adresa doamnei judecător Y..

La data de 27.01.2015, s-a dispus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare pentru efectuarea verificărilor prealabile cu privire la existența indiciilor de săvârșire de către domnul judecător X din cadrul Tribunalului ... – Secția a II-a Civilă, de contencios administrativ și fiscal, a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

În cauză au fost efectuate verificări prealabile, care au condus la constatarea existenței indiciilor de săvârșire a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, de către domnul judecător X din cadrul Tribunalului ...

Ca atare, prin rezoluția din 31.03.2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare împotriva domnului judecător X din cadrul Tribunalului ..., atât pentru abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(a) cât și pentru abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată în perioada 12 - 14 mai 2015.

În cursul cercetării disciplinare, după ce i-au fost prezentate magistratului toate actele dosarului conținând verificările prealabile efectuate în cauză, domnul judecător a fost ascultat de către inspectorii judiciari și a propus probe în apărare, probe admise și administrate, astfel cum rezultă din procesele-verbale aflate la dosar, în același timp fiind administrate probe din oficiu de către inspectorii judiciari.

1. Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.(a) din Legea 303/2004.

Potrivit disp. art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, constituie abatere disciplinară, manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu.

Prin onoare, în limbajul obișnuit, se înțelege integritate morală, probitate, corectitudine, demnitate, cinste. Onoarea reflectă demnitatea individului în conștiința altor persoane, aprecierea sa publică sau, altfel spus, onoarea este reputația pozitivă a omului.

Demnitatea funcției este dată de conduita proprie a judecătorului, care presupune respectarea valorilor ce compun prestigiul funcției.

Raportat la persoană, prestigiul funcției este atribuit social judecătorului

ca urmare a dobândirii calității de magistrat și poate fi afectat prin adoptarea unui comportament care încalcă normele de conduită impuse prin legi și regulamente.

Obiectul abaterii disciplinare prevăzute de disp. art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare este format din totalitatea normelor legale și/sau regulamentare, inclusiv cele de conduită care reglementează onoarea, probitatea profesională ori prestigiului justiției.

De asemenea, trebuie avute în vedere toate acțiunile sau inacțiunile judecătorului prin care se nesocotesc ori se aduce atingere unor standarde de conduită unanim acceptate sau prin care se prejudiciază reputația sistemului judiciar în ansamblul său.

În acest sens, se impune a fi menționat că potrivit art.90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate, relațiile acestora la locul de muncă și în societate bazându-se pe respect și bună credință.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate.

Distinct, art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, interzice magistraților orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Articolul 5 alin. 2 lit. b) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești instituie în sarcina judecătorilor obligația de a respecta normele Codului deontologic, iar lit. d) al aceluiași articol prevede că judecătorii au îndatorirea de a avea „un comportament decent și civilizat în relațiile de serviciu”.

La Norma 4 din cadrul Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară (2002) sunt prevăzute următoarele recomandări: „4.2. Fiind conștient că se află permanent în vizorul ochiului public, Judecătorul (...) trebuie să accepte, de bunăvoie și fără constrângeri, anumite renunțări care, cetățeanului de rând i s-ar părea o povară. Chiar și în viața particulară, judecătorul (...) se va comporta astfel încât să nu impieteze asupra demnității funcției sale. (...) 4.6. Judecătorul (...), ca orice alt cetățean, are dreptul la libertatea de exprimare, libertatea convingerilor, libertatea de asociere, de a forma grupuri, dar își va exercita aceste drepturi în așa fel încât să nu prejudicieze demnitatea funcției judecătorești sau imparțialitatea și independența puterii judecătorești”.

Sub aspectul situației de fapt, în ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, secția reține următoarele:

Domnul X ocupă funcția de judecător în cadrul Tribunalului ..., începând cu data de 1.10.2002.

Funcția de președinte al Secției a II-a Civilă din cadrul Tribunalului ... a fost exercitată, în mod continuu, timp de 12 ani, de către doamna judecător Y., ca urmare a numirii, dar și a delegării sale.

Astfel cum rezultă din convocatorul judecătorilor din cadrul Secției a II-a Civilă și din procesul-verbal din data de 5.12.2013, președintele Tribunalului ...,

la acel moment domnul judecător Z., a hotărât deschiderea procedurii de numire a președintelui Secției a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, stabilind termen pentru depunerea candidaturilor data de 9.12.2013.

Ulterior, tot doamna judecător Y. a îndeplinit, prin delegare, funcția de președinte de secție, iar în data de 7.04.2014, președintele Tribunalului ..., domnul judecător Z., a adus la cunoștința colegilor din cadrul secției că domnul judecător X și-a depus candidatura pentru ocuparea funcției de președinte al acestei secții; cu aceeași ocazie, astfel cum rezultă din procesul-verbal din data de 7.04.2014, președintele instanței a adus la cunoștința celorlalți judecători interesați că își mai pot depune candidaturile până la data de 11.04.2014, inclusiv.

După aducerea la cunoștința celorlalți judecători ai secției din data de 7.04.2014 (de către președintele instanței) că au posibilitatea să își depună candidatura pentru ocuparea funcției de președinte al Secției a II-a și depunerea în prealabil a candidaturii domnului judecător X (în 31.03.2014), și-a depus și domnul judecător Q. candidatura pentru ocuparea aceleiași funcții de conducere.

Colegiul de conducere a adoptat Hotărârea nr. 9/19.05.2014, prin care a fost motivată exclusiv recomandarea ca domnul judecător X să ocupe funcția de președinte al Secției a II-a Civilă, hotărârea fiind însoțită de rapoarte favorabile ale președintelui instanței, domnul judecător Z..

Prin Referatul din 26.05.2014, înaintat Curții de Apel ..., doamna judecător Y. a contestat procedura urmată de conducerea Tribunalului ... pentru desemnarea candidatului în vederea ocupării funcției de conducere, iar prin adresa nr.2199/A/29.05.2014 a președintelui Curții de Apel ... s-a solicitat președintelui Tribunalului ..., domnului judecător Z., refacerea procedurii de desemnare a

președintelui secției „în condiții de deplină legalitate și reală transparență”, solicitare respinsă însă de către președintele Tribunalului

În aceste condiții, președintele Curții de Apel ..., domnul judecător W, a avizat negativ propunerea președintelui Tribunalului ... privind numirea domnului judecător X, în funcția de președinte al Secției a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Prin Hotărârea nr. 686/3.07.2014 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru judecători - s-a dispus respingerea propunerii de numire a domnului judecător X în funcția de președinte al Secției a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal al Tribunalului ..., având în vedere „modalitatea în care președintele Tribunalului ... a îndeplinit procedura de desemnare a judecătorilor pentru funcția de conducere vacantă”, dar și „avizul negativ transmis de către președintele Curții de Apel ...”.

În tot acest context, demersurile doamnei judecător Y., de a contesta modalitatea de formulare a propunerii pentru ocuparea funcției de conducere a Secției a -II-a Civilă, demersuri finalizate cu respingerea propunerii de numire a domnului judecător X în funcția de conducere, au fost de natură a genera sentimente de nemulțumire din partea acestuia, situație confirmată chiar de martora M3.

În perioada în care procedura pentru numirea domnului judecător X în funcția de președinte de secție se afla în derulare, în edițiile în original ale ziarului local „Atac de Buzău” din data de 23.06.2014, a fost publicat un articol cu caracter defăimător la adresa doamnei judecător Y..

Astfel, pe prima pagină a acestui ziar este scris, cu caractere mari **„T., BLAT CU JUDECĂTOAREA Y.”**, pentru ca, în articolul de la pagina 9, doamna

judecător să fie prezentată ca un „magistrat cu 45 ani vechime (...) care ar trebui să-și plimbe nepoții prin parc de cel puțin patru ani de zile”, preferând să se „agațe cu disperare de funcția de judecător, precum și de funcția de conducere pe care o deține de 11 ani”.

În continuarea articolului se pune întrebarea „care sunt meritele acestui pseudo magistrat, judecător-procuror-judecător, avute în vedere de onorați membrii C.S.M. la menținerea în funcția de președinte de secție pe o perioadă de 11 ani și acordarea prelungirilor după vârsta de pensioare, an de an...situația recentă de a obține cea de a cincea prelungire – până la vârsta de 70 de ani???, chiar fără prezența onoraților membrii C.S.M...ci doar a vicelor onorații membrii CSM”.

Articolul continuă cu prezentarea doamnei judecător Y. ca fiind un „fost procuror comunist”, „gonită de către cetățeni și colegi și îndepărtată după ce i-a fost blocată ușa de la intrare cu scânduri bătute în cuie (...)”.

În raport cu acest articol, în ediția aceleiași săptămânal, din **30.06.2014**, a fost publicat „**DREPTUL LA REPLICĂ AL MAGISTRAȚILOR BUZOIENI**”, articol cu următorul conținut: „este dezonorant, ba chiar înjositor, să se aducă o atingere gravă demnității unui judecător de carieră, cu o vechime efectivă în magistratură de 46 de ani, care contrar acuzelor, total nefundamentate, judecător Y. a demonstrat neechivoc, în exercitarea funcției, un profesionalism desăvârșit și o experiență covârșitoare.

Este de notorietate faptul că judecătorul Y. se caracterizează prin: predispoziție pentru muncă intensă și aplecare spre învățătură, gândire independentă și critică în chestiuni juridice, acuratețe în aplicabilitatea cunoștințelor juridice, conștientizare și angajament, identificare cu valorile profesiei de magistrat și motivare

intrinsecă a activității profesionale, comunicare clară și logică, autocontrol, diligență, respect colegial și încredere în capacitatea acestora de a contribui valoros la administrarea actului de justiție și de muncă în echipă.

Suntem mândri cu o astfel de colegă, care prin devotament și pasiunea pentru profesie a format generații de judecători, avocați, procurori și consilieri, atât în calitate de conferențiar în cadrul Facultății de Drept Buzoiene, cât și în calitate de magistrat/mentor, în condițiile funcționării completelor de judecată colegiale, în perioada de referință.

Dovedind exigență în respectarea și aplicarea normelor Codului Deontologic al Magistratilor, dar și a normelor civice, judecător Y.: soție, mamă și bunică reprezintă pentru noi toți un om adevărat care impune respect.

Ne dorim să ajungem la fel de frumos în profesie și în viață, la vârsta venerabilă a judecătorului Y.: un nume greu în sistem, o mare doamnă a justiției".

După respingerea propunerii de numire a domnului judecător X în funcția de președinte al Secției a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal al Tribunalului ..., prin Hotărârea nr. 686/3.07.2014 a Consiliului Superior al Magistraturii, au fost publicate alte trei articolele denigratoare la adresa doamnei judecător Y., în edițiile publicate în datele de 7.07.2014, 21.07.2014 și 4.08.2014, articole care conțin atât informații din dosarele aflate pe rolul Tribunalului ..., ce fuseseră repartizate doamnei judecător Y., cât și referiri la faptul că „vechiul a învins” întrucât, deși Tribunalul ... a propus un nou președinte de secție (domnul judecător X) această propunere a fost respinsă .

Astfel, în articolul publicat la dat de 7.07.2014 se arată “Completul de judecată compus din judecător Y. a primit, urmare a unei “repartizări aleatorii” dosarul

numărul .../114/2013 în care lichidator al societății aflate în insolvență este nimeni alta decât M8, fiica M9, rușinea justiției buzoiene, magistrat cu o practică dezvoltată în materia repartizării și soluționării "comandate" a dosarelor de faliment ... După o simplă verificare oricine și-ar fi dat seama de abuzurile sesizate și pe care se pare că nu se vrea să se ia în seamă că ce este vechi tot vechi rămâne...zice o veche vorbă românească ".

În articolul publicat la data de **21.07.2014**, cu titlul "*O luptă pierdută nu înseamnă un război câștigat*" se arată că: "*Tribunalul ... a pierdut lupta cu judecătorea Y.. Deși s-a propus un nou Președinte pentru Secția de Contencios Administrativ a Tribunalului ..., s-a promovat și încurajat de Tribunal, o nouă candidatură la președenția acestei secții, însă propunerea a fost respinsă de C.S.M., din considerente necunoscute, pe care totuși le bănuim, cu toate că existau suficiente motive și un vot favorabil*".

Ulterior, la solicitarea doamnei judecător Y., edițiile online ale articolelor anterior menționate au fost retrase, nemaifiind accesibile publicului.

Din întreg ansamblul probator administrat în cauză rezultă că inițierea, respectiv solicitarea publicării acestor articole de presă denigratoare la adresa doamnei judecător Y., în ziarul „Atac de Buzău”, au aparținut domnului judecător X, precum și martorilor M3 și M2.

Astfel, secția are în vedere faptul că articolele au fost publicate în perioada în care procedura de numire a președintelui de secție civilă din cadrul Tribunalului ... se afla în desfășurare, precum și imediat după ce propunerea tribunalului, de numire în această funcție a pârâtului, a fost respinsă. De asemenea, articolele conțin critici și ironii la adresa persoanei care ocupase această funcție timp de 12 ani și care

intenționa să rămână în continuare în funcția de președinte de secție, cu delegație, fiind subliniată ideea că, deși s-a încercat numirea unui nou președinte de secție (domnul judecător X), din motive necunoscute acesta nu a fost numit.

În același sens sunt și declarațiile martorilor M10, M11, M12, Z. -judecători în cadrul aceleiași instanțe- care au arătat că relațiile dintre domnul judecător X și doamna judecător Y. erau tensionate în perioada în care s-a derulat procedura de numire a președintelui de secție și că în cadrul colectivului se discuta că „în spatele articolelor din presă” se află domnul judecător X.

Secția reține și faptul că prin adresa întocmită de către redacția „Atac de Buzău” din cadrul S.C. B. MEDIA S.R.L. ..., s-a răspuns solicitării scrise a doamnei judecător Y., în sensul că i s-a comunicat identitatea persoanelor care au furnizat informații cu caracter denigrator la adresa domniei sale, informații ce au stat la baza articolelor publicate în edițiile din 23 iunie 2014, 07 iulie 2014, 21 iulie 2014 și 04 august 2014, precum și modalitatea de predare a materialelor denigratoare.

Această adresă, semnată de redactorul șef și redactori din cadrul săptămânalului „Atac de Buzău”, atestă împrejurarea potrivit căreia „*conducerea redacției a fost solicitată de un grup de persoane în vederea publicării unor articole la adresa dumneavoastră, astfel cum rezultă din edițiile menționate, care și-au declinat identitatea și calitatea după cum urmează: X (judecător Tribunalul ...), M3 (avocat Baroul ...), M2 (pretins om de afaceri) și un alt bărbat care i-a însoțit, a cărui identitate nu o putem preciza, autoturismul cu care s-au deplasat fiind un BMW seria X5*”.

Din aceeași adresă rezultă că, la prima întâlnire, s-au purtat discuții în vederea publicării unor materiale la adresa doamnei judecător Y., domnul X și doamna

M3 afirmând că vor pune la dispoziția ziarului articolele întocmite.

Ulterior, unele materiale au fost predate redacției ziarului de către doamna M3, iar altele de către domnul M2.

Faptul că această adresă, respectiv conținutul ei corespunde adevărului rezultă din coroborarea probelor administrate în cauză.

Astfel, din declarațiile doamnei judecător Y. rezultă că aceasta a fost extrem de afectată de ceea ce s-a scris în presă, ziarele ce conțineau articolele menționate anterior fiind depuse la intrarea în sediul Tribunalului ..., unde o persoană striga „Atac de Buzău, Coțofana!”

În acest sens și martorul Z. a arătat că, după ce s-a desfășurat procedura de numire în funcția de președinte de secție, ziarul „Atac de Buzău” a fost distribuit în tribunal, fiind puse mai multe exemplare pe o masă.

În aceste condiții, doamna judecător Y. a făcut demersuri pentru a fi publicat un drept la replică, dar și pentru a afla în ce condiții s-a ajuns la publicarea acelor articole ofensatoare la adresa sa, apelând la numitul M7, deținător al trustului de presă S.C. A. MEDIA S.R.L.

Din declarațiile date de către numitul M7 atât în cursul cercetării disciplinare, cât și în fața secției rezultă că acesta îi cunoștea bine pe deținătorii ziarului „Atac de Buzău”, încă de la momentul lansării acestui săptămânal, purtând ulterior discuții cu privire la o eventuală vânzare a postului de televiziune deținut de către cel dintâi; de asemenea, a declarat că o cunoștea pe doamna judecător Y. dinainte de anul 1990”.

Din aceleași declarații rezultă că doamna judecător Y. l-a întrebat dacă o poate ajuta în publicarea unui drept la replică în raport cu articolul publicat în iunie 2014, martorul arătând că poate face acest lucru, întrucât îi cunoaște bine pe cei care

dețin publicația „Atac de Buzău”.

Martorul M7 a arătat că „doamna judecător a conceput dreptul la replică” și l-a căutat pentru a merge „împreună cu domnia sa la sediul redacției, deoarece nu vroia să meargă singură”.

În continuare, martorul a menționat că „a mers împreună cu doamna judecător la sediul redacției, aflat în incinta Hotelului C., pentru a duce dreptul la replică, au intrat într-un birou, unde erau M5, M1. și un alt bărbat pe care nu îl cunoșteau; M5 a intrat direct în subiect, spunându-i doamnei judecător că, dat fiind că a venit împreună cu mine, îi va oferi dreptul la replică, spunându-i totodată că a primit materialul să îl publice în patru ediții de la un grup format din judecătorul X, o „avocată cu care am înțeles că trăiește”, unul M2 „de la M.” și un „băiat înalt, frumușel, îmbrăcat bine, care are un BMW ultimul tip”; numele celui din urmă nu a fost pomenit vreun moment. M5 a afirmat că publicarea articolelor a fost plătită; a spus foarte clar că materialele nu le-a aparținut, le-au fost date pur și simplu și plătite de către persoanele indicate anterior”.

În ediția următoare a apărut dreptul la replică al doamnei judecător Y., despre care domnul M7 și-a amintit că a fost semnat de către mai mulți judecători.

După aceasta însă, în următorul număr a fost iar publicat un articol cu titlul „De pe tribunal cade o Y.”, cu o poză a președintelui tribunalului, care spunea „uite, că de pe tribunal zboară o Y., dar o să cadă”.

Doamna judecător Y. l-a căutat din nou pe numitul M7, aducându-i chiar ziarul pentru a-l vedea; martorul M7 a declarat că l-a sunat pe numitul M5, însă acesta i-a spus că „îi pare rău, dar a primit banii pentru patru numere, ca atare este obligat să le publice pe toate”.

Martorul M5, director general al trustului „Atac la persoană”, în declarația dată în fața Inspecției Judiciare a arătat că în vara anului 2014 a sunat la sediul redacției domnul M2, care a anunțat că „va veni la birou împreună cu o doamnă avocat și o altă persoană”, spunându-i martorului că are „ceva incendiar cu privire la doamna judecător Y.”.

A doua zi s-au prezentat la sediul redacției domnul M2, doamna avocat M3, care și deține un autoturism marca BMW și domnul judecător X.

Potrivit martorului, cei trei au pus la dispoziție materiale oficiale, documente în original, ștampilate, dar și materiale scrise, pe un USB.

Martorul a mai menționat că, de regulă, pentru a nu fi dați în judecată, solicită materiale deja scrise, acesta fiind motivul pentru care, în numărul din 7.06.2014, apare facsimil (redactat de către M2).

Conform înțelegerii dintre doamna M1. (director de ediție la „Atac de Buzău”) și doamna avocat M3, după apariția acestora, ziarele au fost trimise doamnei avocat la cafeneaua „Picasso” din B...

Martorul M5 Ionuț a menționat că, înainte cu o săptămână de sosirea inspectorilor judiciari la B., anunțată prin trimiterea de invitații persoanelor ce urmau a fi ascultate în cursul cercetării disciplinare, domnul M4, care este președinte P.P.D.D. B. și consilier local la Primăria B. (martor propus în apărare de către domnul X) l-a contactat telefonic pe martorul M7, rugându-l să nu se prezinte nici un membru al redacției la invitația Inspecției Judiciare; martorul a mai menționat că a aflat ulterior că domnul M4 era la masă cu domnul judecător X și un „alt judecător cu cioc” la „Taverna B.”. A mai declarat martorul că, după ce a aflat de la M7 despre această solicitare, l-a sunat personal pe M4 (care este nașul băiețelului său), spunându-i

să nu mai intervină pentru nimeni, pentru că cei de la redacție vor merge mai departe.

În cursul ascultării sale de către inspectorii judiciari, a fost invitat în biroul președintelui instanței (unde s-a desfășurat cercetarea disciplinară) domnul judecător X, martorul M5 arătând „cu certitudine că acesta este domnul care s-a prezentat la sediul redacției „Atac de Buzău”, împreună cu doamna avocat M3 și domnul M2, doar că era mai chel”.

Aceeași împrejurare este relatată și de către martora M1., director de Ediție la „Atac de Buzău” , care confirmă întâlnirea cu M2, M3 și X, menționând – după întâlnirea avută cu domnul judecător în biroul președintelui Tribunalului ... la solicitarea magistratului cercetat disciplinar – că „nu există posibilitatea ca, în locul domnului X să se fi prezentat altă persoană care să își fi asumat identitatea acestuia”.

De asemenea, martora a mai menționat că articolele erau scrise integral de către solicitanți, iar după publicarea articolelor, a lăsat ziarele la o cafenea de pe bulevardul Unirii, la solicitarea doamnei avocat M3, în apropierea biroului de avocatură al dumneaei, pentru că aceasta din urmă a arătat că nu dorește să fie văzute împreună.

Este adevărat faptul că la data de 25.11.2016, cu ocazia audierii în fața secției, martorii M5 și M1. au revenit asupra declarațiilor pe care le-au dat în fața inspectorului, și, cu motivația că l-au confundat pe domnul judecător X cu șoferul martorului M2, care nu mai trăiește în B. și nu mai poate fi găsit întrucât a plecat în străinătate, au declarat că domnul judecător X nu a venit în redacția ziarului împreună cu M2 și M3 pentru a le solicita publicarea articolelor.

Martora M1., deși a arătat că îl cunoscuse pe domnul judecător X, anterior datei la care le-au fost predate articolele în sediul redacției și că la momentul acela, precum și la momentul audierii de către inspector era sigură că pârâtul i-a însoțit pe

[REDACTED] martorii M2 și M3 în redacție, pentru a le solicita publicarea acelor articole, a susținut că, ulterior, verificând pe internet, și-a dat seama că a făcut o greșeală și că l-a confundat pe acesta cu șoferul martorului M2.

Martora nu a putut explica în mod logic și coerent când l-a cunoscut pe șoferul martorului M2 și nici cum a ajuns la concluzia că l-a confundat pe domnul judecător X cu acea persoană. De altfel, o astfel de susținere apare fără nicio logică, având în vedere că în aceeași declarație martora M1 a arătat că M2 nu umbla însoțit de șofer, iar prezența unui șofer într-o astfel de împrejurare nu ar avea nicio justificare.

Nesinceritatea acestei declarații rezultă și din faptul că martorul M2 nu confirmă prezența acestui șofer la întâlnirile sale cu martorii M1 și M5, susținând că s-a întâlnit singur cu aceștia și că el este persoana care a întocmit articolele și a solicitat publicarea lor.

Aceeași situație se regăsește și în privința martorului M5, care, fără o explicație plauzibilă, în declarația pe care a dat-o în fața secției, a arătat că persoana cu care martorii M2 și M3 au venit în redacție pentru a solicita publicarea articolelor este șoferul martorului M2 și nu pârâtul. Martorul M5, deși a arătat în fața secției că pe domnul judecător X îl cunoștea anterior audierii de către inspector, iar la cercetarea disciplinară, atunci când i-a fost arătat pârâtul, a declarat că acesta a fost în redacție împreună cu martorii M2 și M3, totuși a susținut că l-a confundat cu șoferul lui M2.

Existând indicii cu privire la nesinceritatea declarațiilor date de martorii M5 și M1., secția a dispus sesizarea organelor de cercetare penale competente pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă.

Cu ocazia audierii la poliție, cei doi martori au revenit și au arătat că sub presiunea solicitărilor primite din partea domnului judecător X și a unui prieten

[REDACTED]

al acestuia, care este totodată nașul de botez al fiicei lor, au semnat o adresă către Consiliul Superior al Magistraturii, conform căreia reveneau asupra declarațiilor date în fața inspectorului și îl excludeau pe domnul judecător X din grupul celor care s-au prezentat la redacție și le-au solicitat să publice acele articole. Aceștia au declarat că același motiv a stat și la baza declarațiilor pe care le-au dat în fața secției, precizând că ceea ce au declarat în fața inspectorului judiciar corespunde realității.

Faptul că declarațiile pe care martorii M1. și M5 le-au dat în fața secției au fost nesincere rezultă și din declarațiile martorului M7, care în declarațiile sale a arătat că în primăvara anului 2014, ziarul „Atac de Buzău” a publicat un anunț general, în sensul că oricine deține informații importante de orice natură, să le semnaleze redacției; ulterior, „o doamnă avocat M3, împreună cu domnul M2 de la Popasul din comuna M. și împreună cu domnul judecător X au venit la sediul redacției și au discutat cu directorul general al trustului „Atac la persoană”, respectiv M5, precum și cu doamna M1., directorul trustului pe B., scopul fiind publicarea unor articole negative la adresa doamnei judecător Y..

Prima dată au venit toți trei, iar ulterior a venit doar doamna avocat M3, relația de informare desfășurându-se doar cu doamna avocat”.

Martorul a declarat că aceste aspecte le-a aflat de la directorul general al trustului, domnul M5 și de la doamna M1., care au purtat personal discuțiile cu cei trei nominalizați anterior, iar aspectele sus-menționate i le-au relatat în momentul în care au primit invitațiile din partea Inspecției Judiciare.

Martorul M7 a mai menționat că, la câteva luni de la publicarea ultimului articol, a fost în vizită la prefectul județului B., doamna M13, pentru a pregăti un interviu și, cu această ocazie, doamna prefect (fost jurist în cadrul Prefecturii B.)

i-a adresat rugămintea, în calitate sa de senior editor al săptămânalului, să nu mai scrie articole denigratoare la adresa doamnei judecător Y..

În cursul discuției cu doamna prefect, a apărut și doamna judecător Y., pe care atunci a cunoscut-o; fiind senior editor, a răspuns pozitiv rugăminții doamnei prefect, dat fiind că aveau o relație foarte bună de colaborare.

Ulterior acestei întâlniri, domnul M14 a primit solicitarea scrisă din partea doamnei judecător Y. în sensul de a i se comunica cine se află în spatele articolelor.

Adresa de răspuns la solicitarea adresată de către doamna judecător Y. a fost concepută ca schiță de către doamna judecător (la solicitarea domnului M7, întrucât nu mai concepute o astfel de adresă) și semnată de către M15 (pseudonim), M16 și M17), dar și de către M7, în calitate sa de senior editor.

De asemenea, și în declarația pe care a dat-o în fața secției, martorul M7 a arătat că martorii M5 și M1 i-au spus că la sediul redacției au venit martorii M2 și M3 împreună cu domnul judecător X, aceștia solicitând publicarea articolelor menționate anterior. Același martor a declarat că pentru publicarea acestor articole au fost plătite sume de bani atât de martorul M2, cât și de pârâtul X.

Martorul M2 susține că s-a întâlnit singur cu reprezentanții ziarului și că el a întocmit articolele respective, informațiile fiind culese de soția sa de pe internet, în timp ce martora M3 arată că i-a furnizat informațiile necesare lui M2, însă nu a solicitat reprezentanților ziarului publicarea articolelor.

Secția constată că declarațiile martorilor M2 și M3 referitoare la persoanele care s-au deplasat la sediul redacției ziarului Atac de Buzău și care au solicitat publicarea articolelor nu se coroborează cu nicio altă probă administrată în cauză, motiv pentru care nu vor fi avute în vedere.

Din probele administrate rezultă că, la solicitarea numitului M4, martorii M5, M1. și M7 s-au deplasat în domiciliul pârâtului, unde, acesta din urmă le-a cerut să-și schimbe declarațiile date în fața inspectorului judiciar, în sensul de a declara că publicarea articolelor nu s-a făcut la solicitarea sa și că nu s-a deplasat împreună cu M2 și M3 la sediul redacției.

În acest sens le-a solicitat să emită o adresă în care să arate că nu-și mențin declarațiile pe care le-au dat în fața inspectorului judiciar, arătând totodată că dacă vor semna o astfel de adresă nu vor mai fi chemați în fața secției. Pârâtul a mai afirmat că, în situația în care nu ar semna o astfel de adresă există și varianta ca el să facă plângere penală împotriva lor.

Este de menționat faptul că domnul judecător X a procedat la înregistrarea discuțiilor purtate în acea împrejurare, transcriptul acestora fiind depus la dosar. La termenul din data de 18.05.2016, s-a procedat la audierea înregistrării efectuate de pârât.

Din conținutul acestor înregistrări rezultă că în acea împrejurare, reprezentanții ziarului au stabilit să susțină că M2 a venit însoțit de șoferul său, pe care l-au confundat cu domnul judecător X.

Ideea ce se desprinde din discuțiile purtate între pârât și martori constă în aceea că martorii nu doreau ca prin cele declarate să o prejudicieze pe doamna judecător Y., subliniind în repetate rânduri „facem să fie bine pentru amândoi” sau „de ce nu te împaci cu Y.”.

De asemenea, se impune a fi subliniat faptul că domnul judecător X, care știa că aceste discuții sunt înregistrate, a condus dialogul în sensul dorit de el, evidențiind anumite idei sau întrerupând martorii în anumite situații.

Atitudinea nesinceră a pârâtului rezultă și din faptul că, deși a susținut că nu-l cunoaște foarte bine pe martorul M4, totuși a apelat la el pentru a transmite reprezentanților ziarului să nu se prezinte în fața inspectorului pentru a fi audiați, iar ulterior, pentru a se întâlni cu aceștia și a-i convinge să emită o adresă către Consiliul Superior al Magistraturii, în care să arate că revin asupra declarațiilor date inițial. De altfel, din transcriptul înregistrării depuse la dosar rezultă că domnul judecător X îl cunoaște de mulți ani pe martorul M4.

Secția reține că prin declarațiile domnului judecător X, ale martorilor propuși în apărare de către acesta, precum și prin depunerea la dosar a înregistrărilor efectuate la întâlnirea dintre acesta și reprezentanții ziarului s-a încercat decredibilizarea informațiilor oferite de către redactori prin adresa înaintată doamnei judecător Y. și prin cele declarate în cursul cercetării disciplinare.

Concluzionând asupra faptei anterior menționate, imputate domnului judecător X, astfel cum reiese din probele expuse, secția reține că domnul judecător a participat, împreună cu doamna avocat M3 și domnul M2, la predarea către redactorii săptămânalului „Atac de Buzău”, a unor materiale, care au condus la publicarea unor articole defăimătoare, denigratoare la adresa doamnei judecător Y..

Această acțiune a avut loc în contextul respingerii candidaturii domnului judecător X în vederea ocupării funcției de președinte al Secției a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului ..., ca urmare a demersurilor legale inițiate de către doamna judecător Y., din cadrul aceleiași instanțe.

În raport de considerentele expuse, secția apreciază că fapta domnului judecător X de a solicita și de a obține, în împrejurările descrise anterior, publicarea unor articole de presă denigratoare la adresa doamnei judecător Y., în ziarul

Atac de Buzău, reprezintă o conduită de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției.

Chiar dacă în reprezentarea pârâtului, în urma demersurilor efectuate de doamna judecător Y., s-ar fi respins candidatura domnului judecător X pentru funcția de președinte de secție, de către Consiliul Superior al Magistraturii, nu îl îndreptățește pe acesta din urmă să adopte o astfel de atitudine.

De asemenea, modul în care doamna judecător Y. a obținut de la reprezentanții ziarului informațiile cu privire la persoanele care au solicitat publicarea articolelor menționate anterior, reprobabil de altfel, nu face obiectul acțiunii cu care secția a fost învestită și nu constituie o cauză de exonerare a răspunderii disciplinare a pârâtului.

Modelarea statutului disciplinar al magistraților, integrat statutului profesional al acestora implică și extinderea obligației de a avea o comportare decentă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul justiției.

În conformitate cu Declarația privind etica judiciară de la Londra (2010), probitatea impune judecătorului să se abțină de la orice comportament lipsit de tact și delicatețe și nu doar de la cel care este contrar legii.

Puterile pe care le presupune funcția de judecător trebuie exercitate cu responsabilitate și exclusiv în interesul administrării eficiente a justiției, cu menținerea demnității și autorității pe care le presupune aceasta și nu pentru obținerea unor avantaje personale, fie ele doar de imagine.

Prin folosirea unui limbaj jignitor, batjocoritor, în susținerea acuzațiilor privind activitatea profesională desfășurată de doamna judecător Y., precum și prin acceptarea plății unor sume de bani pentru publicarea articolelor, domnul judecător X a încălcat obligațiile magistraților de a avea un comportament demn, rezervat, de

natură a menține neștirbit prestigiul justiției.

Pe cale de consecință, secția constată că fapta domnului judecător X, astfel cum a fost descrisă anterior, se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de disp. art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este cea a intenției, magistratul realizând că încalcă principiile ce guvernează activitatea sa, prevăzând rezultatul faptei sale, respectiv afectarea încrederii în actul de justiție și acceptând eventualitatea producerii lui.

Sub aspectul laturii subiective, secția reține că domnul judecător X a urmărit atingerea reputației profesionale a doamnei judecător Y., acceptând afectarea imaginii întregului sistem de justiție și conștientizând efectele pe care conținutul articolelor urma să le producă asupra onoarei și demnității funcției de magistrat, fapt ce demonstrează că acesta a acționat cu vinovăție, sub forma intenției, având reprezentarea exactă a consecințelor faptelor sale.

Urmarea faptei săvârșite de pârât este deosebit de gravă și se raportează la atingerea adusă onoarei, demnității și prestigiului funcției de magistrat, ceea ce conduce la diminuarea încrederii și a respectului opiniei publice față de această funcție, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Prin urmare, având în vedere toate considerentele expuse anterior, secția reține în sarcina pârâtului X săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99

lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Potrivit art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004, în varianta normativă a tezei I, constituie abatere disciplinară **nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.**

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art.90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 9 și 10 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art.105 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art.2 alin.(3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali”, iar potrivit art.5 alin. (2) „judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de îndeplinire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-

a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu”.

Totodată, sub aspect obiectiv, această abatere disciplinară reprezintă și o dezvoltare a două dintre valorile fundamentale ale sistemului judiciar, consacrate de Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară, respectiv integritatea și etica.

Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară prevăd, în Norma 3, că „Integritatea este indispensabilă exercitării funcției judecătorești”, iar „judecătorul va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator neutru ca ireproșabilă. 3.2. Atitudinea și conduita unui judecător trebuie să mențină trează încrederea oamenilor în corectitudinea puterii judecătorești. Nu este suficient a se face dreptate, trebuie să se și vadă că s-a făcut dreptate.”

Pentru a asigura deplina obiectivitate în îndeplinirea actului de justiție și a proteja drepturile părților, legiuitorul a prevăzut în mod expres cazurile în care magistratul, din cauza unor împrejurări de natură personală, nu poate participa la judecarea sau instrumentarea unui dosar, precum și formele procesuale de rezolvare a unei astfel de situații.

Aceste cazuri se găsesc înscrise în art.41-42 din Codul de procedură civilă, art.64 din Codul de procedură penală, precum și în art.105-106 din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, modificată prin Legea 144/2007.

Sub aspectul situației de fapt, în ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, secția

reține următoarele:

La data de 15.04.2010, completul compus din domnul judecător X a fost învestit cu soluționarea dosarului nr. ../114/2010, având ca obiect procedura insolvenței privind pe debitorul S.C. C. IMPEX S.R.L., prin administrator unic M2, asistat ori reprezentat de către doamna avocat M3 (încheierea de ședință din 6.01.2015 pronunțată în dosarul nr. ../114/2010).

Prin sentința civilă nr. ../18.06.2012 pronunțată de către domnul judecător X a fost respinsă cererea de intrare în faliment formulată de către creditoarea S.C. BANCPOST S.A. și s-a admis excepția lipsei calității procesuale active a S.C. A. MANAGEMENT S.R.L., dispunându-se și alte măsuri.

Această sentință a fost casată prin decizia nr. ../22.01.2013 a Curții de Apel ..., iar cauza a fost trimisă Tribunalului ... pentru continuarea judecății, constatându-se că, în mod greșit s-a apreciat că partea nu are calitate procesuală activă.

Dosarul a fost reînregistrat la data de 4.03.2013, pe rolul aceluiași complet și, la al doilea termen de judecată, domnul judecător X a fost recuzat, cererea fiind admisă prin încheierea de ședință a camerei de consiliu din 16.04.2013, pronunțată de către domnul judecător M18, în dosarul nr. 1809/114/2010*.

În dosarul nr. ../114/2010, aflat în continuare pe rolul judecătorului X, asistarea ori reprezentarea societăților administrate de M2 a fost realizată în continuare de către doamna avocat M3, iar contactarea redacției „Atac de Buzău”, în contextul prezentat anterior, a fost realizată în timpul cât dosarul se afla pe rolul completului condus de pârât, în condițiile în care asistarea și reprezentarea numitului M2 în acest dosar era realizată de către doamna avocat M3.

În cursul cercetării disciplinare au mai fost identificate și alte dosare în

care domnul judecător a soluționat cereri formulate de către numitul M2, acesta fiind asistat de către doamna avocat M3 (spre exemplu, dosarul nr. ../114/2012/a2.

Într-un alt dosar verificat în cursul cercetării disciplinare, respectiv nr. 2202/114/2014, înregistrat la data de 9.07.2014, pe rolul Tribunalului ..., la completul compus din domnul judecător X, reclamantii R1 și R2 au fost asistați de către doamna avocat M3, astfel cum rezultă din încheierea de ședință din data de 21.10.2014 .

De asemenea, în dosarul nr. ../114/2013, înregistrat pe rolul Tribunalului ... la data de 6.09.2013, pe rolul completului compus din domnul judecător X, doamna avocat M3 a acordat asistență juridică creditorului C1, astfel cum rezultă din copia certificată a încheierii de ședință din 4.11.2014 (dosarul se află încă pe rol).

Trebuie menționat că în dosarul asociat, nr. 4650/114/2013/a3, având ca obiect contestația formulată de către creditorul C1, domnul judecător X a hotărât respingerea contestației, în cauză asistența juridică fiind realizată tot de către doamna avocat M3.

Un alt dosar identificat în cursul cercetării disciplinare este cel înregistrat pe rolul domnului judecător X din cadrul Tribunalului ... la data de 10.04.2013, sub numărul ../114/2013, având ca obiect „suspendare act administrativ”, reclamanta S.C. C. PROD 2000 S.R.L., fiind asistată de către doamna avocat M3.

În această cauză, domnul judecător X, prin sentința nr. ../3.07.2013, a admis cererea reclamantei, reprezentată de doamna avocat M3, dispunând suspendarea executării raportului de inspecție fiscală.

Un alt dosar identificat în cursul cercetării disciplinare în care asistența și reprezentarea reclamantei R3 a fost realizată de către doamna avocat M3, este cel înregistrat pe rolul Tribunalului ... la data de 14.01.2014, sub numărul ../114/2014, repartizat domnului judecător X.

Prin sentința nr. .../14.05.2014 pronunțată de către domnul judecător X în acest dosar, a fost admisă acțiunea reclamantei, reprezentată de către doamna avocat M3, dispunând în consecință anularea deciziei emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice G., constatarea nulității examenului organizat de această instituție și reintegrarea reclamantei în funcția de inspector vamal.

În dosarul nr. .../114/2014 înregistrat pe rolul Tribunalului ... la data de 27.02.2014, prin sentința pronunțată la data de 18.06.2014, domnul judecător X a admis acțiunea reclamantei SC A. LOGISTIK SRL, reprezentată tot de către doamna avocat M3, dispunând anularea în parte a deciziei de impunere emisă în sarcina reclamantei.

Așa cum s-a reținut anterior, din probele administrate în cauză rezultă că domnul judecător X se află în relații apropiate cu numitul M2 – administrator al S.C. C. IMPEX S.R.L. – aceștia acționând împreună în vederea contactării redacției cotidianului „Atac de Buzău”, a punerii informațiilor necesare la dispoziția redactorilor în vederea publicării articolelor denigratoare la adresa doamnei judecător Y., fiind în același timp, și magistratul chemat să clarifice, în dosarul nr. .../114/2010 al Tribunalului ..., situația juridică a S.C. C. IMPEX S.R.L., al cărei administrator era M2.

Astfel, potrivit martorului M5, domnul judecător X este bun prieten cu martorul M2, fapt făcut cunoscut de acesta din urmă.

Totodată, în ciuda atitudinii de negare a domnului judecător X, doamna avocat M3 a lămurit natura relațiilor dintre domnia sa și domnul M2 pe de o parte, dar și cu domnul judecător X, pe de altă parte, arătând că este avocat al domnului M2, pe care l-a asistat și reprezentat în calitate atât de persoană fizică, cât și ca reprezentant

[REDACTED]
al S.C. C. IMPEX S.R.L., în dosarul de insolvență, aflat pe rolul domnului judecător X, precum și în dosarul indicat anterior.

De asemenea, a menționat că a avut o relație apropiată cu domnul judecător X în anii 2012 – 2013, fiind plecați împreună în mai multe locuri din țară și din străinătate, respectiv în Grecia, Bulgaria, iar în România – la Poiana Brașov (aceste aspecte concrete rezultând și din declarațiile date la finalul cercetării disciplinare, precum și în fața secției de către pârât) și că i-a întocmit cererea adițională în dosarul nr. .../1/2014 aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect anularea Hotărârii nr. .../3.07.2014 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru judecători.

Doamna avocat M3 a arătat că relația cu domnul judecător X a încetat la un moment dat, însă a menționat că a participat în luna mai 2014, invitată fiind de către domnul judecător X, la petrecerea organizată de președintele Tribunalului ..., domnul judecător Z., cu prilejul aniversării onomasticii sale (doamna M3 fiind singurul avocat prezent la petrecerea organizată de președintele instanței la Popasul din M., jud. B.).

Aceeași martoră a arătat că l-a consiliat pe domnul M2 în realizarea materialelor puse la dispoziția doamnei M1., dar în calitate de avocat; cu privire la articolul din data 23.06.2014, doamna avocat a arătat că i s-a solicitat să caute pe internet informații despre dosarele de insolvență ale grupului domnului T., care ulterior au fost inserate în materialul publicat; de asemenea, a citit articolul „Nostalgie” scris de numitul M2 și i-a fost cerută părerea, fiind cea care a ridicat ziarele în care au fost publicate materialele de la cafeneaua „P.”.

În contextul situației de fapt reținute cu ocazia analizării elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) din Legea

nr.303/2004, a fost dovedită existența unei relații private între domnul judecător X și doamna avocat M3, în perioada anilor 2012-2014, precum și a faptului că pârâtul, împreună cu doamna avocat M3 și M2 au solicitat publicarea unor articole denigratoare la adresa unui coleg judecător și au furnizat informațiile necesare pentru publicarea a patru articole.

Deși pârâtul judecător a susținut că nu a avut o relație publică cu doamna avocat M3, ci doar una privată, relația celor doi era de notorietate, aceștia participând împreună chiar la evenimente ce au avut loc în cadrul instanței, unde, cu excepția doamnei avocat M3 au fost prezenți doar magistrați, situație confirmată de martorii audiați în cursul cercetării disciplinare, precum și în fața secției.

Potrivit art. 42 alin. (1) pct. 13 din Noul Cod de procedură civilă, judecătorul este, de asemenea, incompatibil de a judeca atunci când există alte elemente care nasc în mod întemeiat îndoieli cu privire la imparțialitatea sa, acesta fiind un caz de incompatibilitate absolută.

Sub aspectul laturii obiective, abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004 constă într-o inacțiune și anume omisiunea judecătorului de a formula cerere de abținere, atunci când are cunoștință de faptul că se află în vreunul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, referindu-se la conceptul de imparțialitate, a statuat că aceasta se definește prin „absența prejudecăților sau a părerilor preconcepute”.

În acest context, s-a decis că imparțialitatea trebuie apreciată atât din punct de vedere subiectiv, luându-se în considerare convingerile sau interesele personale ale unui anume judecător într-un anume caz, cât și potrivit unui test obiectiv, care

stabilește dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere. Imparțialitatea obiectivă constă „în a pune problema dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite fapte verificabile justifică suspectarea imparțialității acestuia din urmă.” Dacă există o îndoială justificată, judecătorul bănuit de atitudine părtinitoare trebuie să se retragă de la judecarea cauzei (Hotărârea din 24.05.1989 Hauschildt c. Danemarca).

Imparțialitatea obiectivă a tribunalului presupune a se stabili dacă, independent de conduita personală, unele împrejurări sau fapte ce pot fi verificate pot justifica existența unor bănueli legitime cu privire la lipsa de imparțialitate a unui judecător. Se consideră că în această materie chiar și aparențele au un rol deosebit, deoarece, într-o societate democratică tribunalele trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

Din această perspectivă, este nerelevantă natura relațiilor pe care un judecător le-ar avea cu partea, fiind suficientă crearea aparenței unei relații apropiate care ar putea da naștere unei îndoieli legitime cu privire la respectarea de către judecător a obligației de a judeca în mod imparțial.

În acest context, conduita pârâtului judecător trebuie examinată și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul judiciar de foarte multă vreme, de natură a-i afecta grav autoritatea și aparența de imparțialitate.

Din probele administrate în cauză rezultă că, deși a fost implicat într-o relație sentimentală notorie cu doamna avocat M3, cu care a petrecut vacanțe în țară și în străinătate și cu care a participat la petreceri private, totuși, domnul judecător a soluționat mai multe dosare în care aceasta avea calitatea de reprezentant al părților, acceptând eventualitatea afectării aparenței de imparțialitate, precum și a încrederii cetățenilor în actul de justiție; de asemenea, a soluționat dosare în care una

dintre părți era M2, persoană cu care s-a afișat public, prezentându-se împreună cu acesta la sediul unei redacții pentru a pune la dispoziția ziariștilor informații denigratoare la adresa altui coleg.

Secția constată că situația din speță se circumscrie dispozițiilor prevăzute de art. 42 alin. (1) pct. 13 din Noul Cod de procedură civilă, pârâtul judecător având îndatorirea de a formula declarație de abținere în cauzele evidențiate anterior, urmând ca instanța de judecată să verifice situația concretă și să stabilească, în condițiile art.51 Cod procedură civilă, existența sau inexistența unei atingeri aduse imparțialității magistratului.

Deși existența unor relații de natura celor menționate anterior nu este prevăzută expres de dispozițiile art.42 Cod procedură civilă, ca și motiv de incompatibilitate, totuși, pentru a nu exista niciun dubiu cu privire la imparțialitatea judecătorului și având în vedere că aparența imparțialității este la fel de importantă ca și imparțialitatea, ținând seama și de dispozițiile art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitoare la asigurarea unui proces echitabil, Secția apreciază că pârâtul judecător a încălcat normele legale ce instituie interdicții și incompatibilități, respectiv obligația de a se abține atunci când există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținere.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.i) Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare este cea a intenției, magistratul care se află într-o situație de incompatibilitate de care are cunoștință și nu formulează cerere de abținere, în mod conștient, încalcă dispozițiile referitoare la incompatibilități, urmărind sau acceptând afectarea imparțialității sale sau a aparenței de imparțialitate.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține că vinovăția pârâtului

[REDACTED]

judecător în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte, este dovedită și rezultă din faptul că deși petrecuse concedii și se întâlnise în public, de mai multe ori cu M3, având o relație cu aceasta, totuși nu a înțeles să formuleze declarație de abținere de la soluționarea cauzelor în care aceasta a avut calitatea de avocat; de asemenea, vinovăția pârâtului rezultă și din faptul că, deși societatea administrată de M2 avea calitate de parte în dosarele cu care fusese investit, nu a formulat cerere de abținere, acceptând eventualitatea afectării aparenței de imparțialitate, precum și a încrederii cetățenilor în actul de justiție. Pentru a asigura deopotrivă imparțialitatea, cât și aparența de imparțialitate, pe care le reclamă desfășurarea unui proces echitabil, pârâtul trebuia să se abțină de la judecata pricinii.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept. Astfel, prin conduita pârâtului judecător s-au creat premisele unei îndoieli cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților, precum și a întregului sistem judiciar.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtului judecător săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. i) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință, secția va admite acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului X pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) și i) teza I-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii, ce va fi aplicată în condițiile art.100 din

Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, secția va avea în vedere cauzele și gravitatea faptei, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, gradul de vinovăție al autorului, consecințele faptelor săvârșite de pârât.

De asemenea, va fi avut în vedere faptul că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

În plus, modul în care domnul judecător X s-a manifestat trebuie examinat și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul judiciar de foarte multă vreme, de natură a-i afecta grav autoritatea și aparența de imparțialitate. Or, în mod evident, un judecător cunoaște mai bine ca oricine riscurile pe care le prezintă adoptarea unui comportament de natură a avea un impact negativ asupra prestigiului justiției și, implicit, asupra bunei desfășurări a actului de justiție.

Raportat la segmentul de activitate pe care îl presupune îndeplinirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de îndeplinire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății, care își subordonează comportarea sa exigențelor ce decurg din îndatoririle profesionale și normele deontologice pe care trebuie să le respecte.

Se impune a fi reținut faptul că, după exercitarea acțiunii disciplinare de către Inspekția Judiciară, pârâtul s-a întâlnit cu principalii martori audiați în faza de cercetare disciplinară, cărora le-a solicitat să-și schimbe declarațiile în favoarea sa. După audierea în fața secției a martorului M7, martor care și-a menținut declarația dată în faza de cercetare disciplinară, pârâtul, cu scopul de a decredibiliza mărturia acestuia, a solicitat audierea înregistrării discuțiilor ce au avut loc cu prilejul întâlnirii dintre el și martorii M1., M5, M14 și M4. Sub acest aspect, secția constată că martorii au venit în domiciliul pârâtului, la solicitarea acestuia și că, pârâtul a înregistrat discuțiile cu scopul de a le folosi ulterior, fiind foarte atent la afirmațiile pe care le-a făcut în acea împrejurare. De asemenea, secția reține că la plecarea din domiciliul pârâtului, martorii au primit de la acesta sticle cu vin, iar de la M4 suma de 2000 lei, conduită ce afectează în mod grav onoarea și demnitatea funcției de magistrat.

Faptele săvârșite de pârât au o gravitate deosebită, având în vedere că prestigiul și demnitatea funcției pe care o exercită îl obliga pe acesta să aibă un comportament în concordanță cu normele de conduită impuse prin legi și regulamente. Judecătorul trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze efectiv încrederea în justiție.

Urmarea faptelor săvârșite de pârât este certă și se raportează la distrugerea reputației unui magistrat, precum și la atingerea adusă onoarei și prestigiului funcției de magistrat, ceea ce conduce la diminuarea încrederii în pârât, atât din partea colegilor săi, cât și a justițiabililor.

Acest prejudiciu de imagine, credibilitate și reputație afectează în mod direct imaginea justiției care, pentru o funcționare adecvată, trebuie să se bucure de încrederea deplină a opiniei publice.

Comportamentul manifestat de pârât este de natură a induce ideea unei funcționări deficitare a sistemului judiciar, cu consecința directă a alterării opiniei publice cu privire la competența și probitatea pe care, în mod legitim, orice persoană le așteaptă de la magistrații cărora le încredințează apărarea drepturilor sale.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, gravitatea concretă a faptelor, astfel cum au fost reținute anterior și vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate dintre ele, secția apreciază că pârâtul nu îndeplinește exigențele impuse de exercitarea în mod corespunzător a funcției de judecător.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. e) din Legea nr. 303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea față de pârât a sancțiunii constând în *excluderea* din magistratură, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.(a) și (i) din același act normativ.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare în ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului X – judecător în cadrul Tribunalului ...

În baza art.100 lit. e) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului X – judecător la Tribunalul ..., sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) și i) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 18 mai 2016.

Președinte de ședință
Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător